

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 29

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επὶ τοῦ Εἰσχωρικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Πρὸς

τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἡ Κυβέρνησις συναπὴς πρὸς τὴν ἐπαγγελίαν αὐτῆς, ὅτι τὴν ἐκδοσιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος θὰ ἐπικολουθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ Εἰσχωρικοῦ νόμου αὐτοῦ, δι' οὗ θὰ ἐρρίζωνται αἱ καταρχομέναι διατάξεις ἀστικοῦ δικαίου ἡμῶν, ὅσαι ἀντικαθίστανται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καὶ θὰ ρυθμίζονται τὰ ζητήματα αὐτὰ ὅπου προκύβει κατὰ τὴν μεταβατικὴν περιόδον ἐκ τῶν ὑφιστάμενων παλαιῶν διατάξεων πρὸς τὴν νέαν καὶ ἐνίκαιον διὰ τὴν Χώραν πηγὴν ἀστικοῦ δικαίου, ἣν θὰ ἀποτελῇ ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ τῆς 15 Μαρτίου 1940, ὑποβάλλει ἤδη εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τὸν Εἰσχωρικὸν Νόμον τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Διὰ τοῦ Εἰσχωρικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συμπληροῦνται τὸ ἔργον τῆς προκείμενης τῆς Χώρας ἡμῶν διὰ ἐνίκαιον καὶ κωδικοποιουμένου Ἐθνικοῦ Ἀστικοῦ δικαίου.

Ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ γενεαὶ ὀλοκλήρου τῆς νεωτέρας ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐπόθησαν, συντελεσθεῖσα κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς, μνημὼν τῆς ιστορίας τῆς καὶ τῶν ιδεῶν τῆς, αἵτινες ἔδωκαν καὶ διετήρησαν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας τὸν πολιτισμὸν τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπὶ τῇ μακρῇ καὶ στενῇ ἀγῶνι—ἀγῶνα δίκαιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ στηρίζοντα διὰ μίαν ἀκόμῃ φράζαν τὰ ἠθικὰ καὶ εὐγενῆ ἀγαθὰ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας καὶ κοινωνίας, παύει μίαν εἰσέτι ἀπόδειξιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀρσιώσει τὴν σκέψιν τῆς εἰς εἰρηνικὴν ἐργασίαν κοινωνικῆς προόδου τοῦ Ἑθνους καὶ ἀποτελεῖ συγχρόνως ἐν ἐπὶ πλέον δείγμα τῆς ἐθνικῆς πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς δυνάμεως. Πράγματι αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις τοῦ Ἔθνους ὠδήγησαν πάντοτε τὸν Ἑλληνικὸν κόπον ἀκόμῃ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῶν πλέον σκισμῶν αἰώνων, εἰς ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνωτέρων ἰδανικῶν, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἠθικοῦ καθήκοντος, τῆς πνευματικῆς καὶ δημιουργικῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀκάμπτου ἀμύνης ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς τιμῆς.

Ὡς δὲ ἡ ἐπιτυχία ἔστειλε τὴν εἰρηνικὴν ἐργασίαν τοῦ Ἑθνους, οὕτως ἡ Νίκη θὰ στέψῃ τὸν διεξερχόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ὑποστάσεως αὐτῆς, ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας, εἰς ὅσους ὅχι μόνον τοῦ Ἑθνους ἡμῶν ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τῆς δοκιμαζομένης ἀνθρωπότητος.

Μετὰ τὴν Νίκην, τὸ Ἔθνος, ὑπέροπον, θὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἐργασθῇ ὅχι μόνον διὰ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἀδίκους πληγὰς, ἀλλ' ἀνομοὶ ἐνέργειαι τοῦ ἐχθροῦ δημιουργοῦσιν εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ συνεχίσῃ τὴν πρόδον τοῦ καὶ τὸν προσρισμὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ τῆς διεθνούς κοινότητος, ὃν προσρισμὸν καθορίζει ἡ τρισημιετής ἱστορία τῶν ἀγῶνων τοῦ Ἑθνους ὑπὲρ τῆς δημιουργίας καὶ διαφυλάξεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατείας ἐνωτέρων ἰδανικῶν.

Κατὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἑθνους ὑπὲρ τῆς προόδου αὐτοῦ, ἀπαραίτητος κατέστη ἡ ὑπαρξίς καὶ ἰσχὺς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, περιλαμβανόντος σαφεῖς καὶ ἀσφαλεῖς κανόνας δικαίου καὶ ἐνίκιους δι' ὀλοκλήρου τὴν Χώραν, ὃν ἡ Κυβέρνησις, ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ὑπόσχεται νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν τὴν 15ην Μαρτίου 1940.

Δὲν εἶναι ἴσως ἄτκτον νὰ σημειώσωμεν, ὅτι ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις, εἰς ἣν εἰσέρχεται ἡ Χώρα ἡμῶν, δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος κατὰ τὴν ἀρχικῶς ὁρισθεῖσαν χρονολογίαν, ἥτοι κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου 1941. Ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ, πλὴν ὁρισμένων διατάξεων αὐτοῦ, δὲν εἰσάγει νέον δίκαιον, ἀλλ' ἀποτελεῖ κυρίως κωδικοποίησιν τῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων τοῦ Ἐθνικοῦ δικαίου ἡμῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ ἡμῶν, ἀρχόμενος ἰσχύος κατὰ μίαν ἱστορικὴν διὰ τὴν Χώραν ἡμῶν ἐποχὴν, ὅχι μόνον θὰ ἱκανοποιήσῃ θεμελιώδη ἀνάγκην τοῦ ἐν κοινότητι ἔθνικοῦ βίου, ἀλλὰ συγχρόνως θὰ ἀποτελέσῃ σημαντικὸν παράγοντα ἐν τῇ προβλεπόμενῃ εὐτυχῇ ἀναλίξει τῶν Ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν πραγμάτων ἡμῶν.

Ὁ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὑποβαλλόμενος Εἰσχωρικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, συνταχθεὶς ἐν προσχέδιῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Μπαλῆ, μέλους τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Μελετῶν τοῦ Υπουργείου Δικαιοσύνης Νομοπαρασκευαστικῆς Επιτροπῆς, ἐκοινοποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 20 Μαΐου 1940 ἐγκυκλίου ἡμῶν πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς δικηγορικοὺς συλλόγους τοῦ Κράτους, μετὰ δὲ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεων, διευρύνθη νῦν εἰς τὸ προκείμενον ὁριστικὸν σχέδιον νόμου ἀποτελούμενον ἐκ δύο κεφαλαίων.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ἀποτελούμενον ἐξ 102 ἄρθρων, περιλαμβάνει τὰς διατάξεις δι' ὧν ρυθμίζονται τὰ τῆς μεταβάσεως ἐκ τοῦ παλαιοῦ Ἀστικοῦ δικαίου εἰς τὰς νέας διατάξεις ἀς περιλαμβάνει ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ, ἰδίᾳ δὲ καθορίζει ποῖαι αἱ καταρχομέναι διατάξεις ἀστικοῦ δικαίου. Δυνάμει διατάξεων τοῦ Εἰσχωρικοῦ Νόμου διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν Εἰσχωρίαν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁρισμένοι κατὰ ταύτην ὑφιστάμενοι εἰδικαὶ διατάξεις Ἀστικοῦ δικαίου περιλαμβανόμεναι εἰς διοικητικοὺς νόμους. Τοῦτο ἐκρίθη σκόπιμον ὅτι ἐνῷ μὲν διότι αἱ διατάξεις αὗται ἐθεσπίσθησαν ἐξ εἰδικῶν λόγων, ὅτι

έτέρου δὲ ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀπότομος διαταραχὴ ἐν τῇ εἰδικῇ ρυθμίσει ταύτῃ. Εἰς τὴν διοίκισιν ὅμως ἐπιβάλλεται ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ προῶν εἰς τὴν προστασίαν τῶν εἰδικῶν διατάξεων τούτων ἀστικοῦ δικαίου πρὸς τὸ ὅλον πλάσιον τοῦ ἀστικοῦ δικαίου τοῦ Κώδικος χάριν τῆς βαθμικῆς ἐπιτεύξεως τῆς ἐνστάς ρυθμίσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον, ὡς ἐπίσης ἐπιβεβλημένον εἶναι ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἀποφεύγηται μετὰ πάσης ἐπιμελείας πᾶσα εἰδικὴ ρύθμις θεμάτων ἀναγομένων εἰς τὸ ἀστικὸν δίκαιον, κατὰ παρέλευσιν τῶν κανόνων καὶ ἀρχῶν ᾧ καθιερεῖ ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα ἀφορώσιν εἰς ἀμέλειαν τοῦ Δημοσίου ἢ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου. Ἡ ἐπιτεύξις ἐνόητος ἀστικοῦ δικαίου ἀποτελεῖ ἀνάγκην μεγίστης θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς σημασίας, εἰς τὴν ταχέαν ἱκανοποίησιν τῆς ὁποίας δύνανται ἐνδιαφέροντος καὶ ἐπιμελείας νὰ ἀποβλέψῃ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ διοίκησις τῆς Χώρας.

Επίσης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ οὐσιαστικὸν ἀστικὸν δίκαιον ὅσον καὶ τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον δὲν θίγονται τοιοῦτοι διατάξεις ὑποτάσσονται καὶ περιλαμβάνονται εἰς νόμους ἐκδοθέντας εἰς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεως τῆς Χώρας ἀναληφθεῖσης δυνάμει διεθνῶν συμβάσεων.

Ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν διὰ τὴν Χώραν ἡμῶν κέντηται σημασίαν αἱ διατάξεις τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου δυνάμει τῶν ὁποίων καταργοῦνται ὁ Ἰόνιος Ἀστικὸς Κώδιξ, ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ τῆς Κρήτης καὶ ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ τῆς Σάμου, ὡς καὶ οἱ τροποποιούντες τούτους νόμοι, ἐπισημασμένης οὕτως τῆς ἐν τῇ Χώρα ἡμῶν ἐνόητος ἀστικοῦ δικαίου.

Ὡς ἐνόητον, ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ, ρυθμίζων τὰς σχέσεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, δὲν θίγει κατ' ἀρχὴν θέματα ἀναγομένα εἰς τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον ἢ εἰς ἕτερον κλάδον τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον, φυσικῶς, ἐν τῷ Ἀστικῷ Κώδικι καὶ τῷ Εἰσαγωγικῷ Νόμῳ αὐτοῦ δὲν γίνεται ρητὴ ρύθμις τοιούτων θεμάτων.

Τὸ δευτέρον κεφάλαιον τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀποτελεῖται ἐξ 25 ἀρθρῶν. Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ περιλαμβάνονται οὐσιαστικαὶ διατάξεις ρυθμιστικαὶ ὁρισμένον θεμάτων, σχετικῶν πρὸς τοὺς ἐν τῷ Κώδικι θεσμοὺς καὶ τῶν ὁποίων ἡ νομοθετικὴ ἐκρῖθη ἀναγκαιὴ χάριν τῆς ἀρτιωτέρης ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος. Αἱ οὐσιαστικαὶ αὐταὶ διατάξεις τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου καταργοῦσι καὶ αὐταὶ συμφῶνως πρὸς τὸ ἀρθρον 1 αὐτοῦ, τὰς πρὸς αὐτὰς ἀντικειμένους ἢ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῶν ρυθμιζόμενα θέματα ἀναγομένας διατάξεις τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος δικαίου.

Μεταξὺ τῶν κυριωτέρων οὐσιαστικῶν διατάξεων τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τυγχάνουσιν αἱ διατάξεις αἱ ρυθμιζοῦσαι τὰ τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ κυριαρχικῇ αὐτοῦ δράσει διὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐνασκούντων ἐμπειστουμένην αὐτοῖς δημοσίαν ἐξουσίαν. Ἡ εὐθύνη αὕτη τοῦ Δημοσίου γεννᾶται ἐάν ἢ διὰ τῆς πράξεως ἢ παραλείψεως τοῦ ὑπαλλήλου παραβιασθεῖται διάταξις νόμου δὲν ἀφορᾷ κυρίως τὸ γενικὸν συμφέρον. Ἡ ἐπικερὴς ρύθμις τῆς ἀστικῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ κυριαρχικῇ δράσει αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπαλλήλων ὑπαλλήλων ἐκείθι ἀναγκαιὴ πρὸς μείζονα προστασίαν τοῦ Δημοσίου. Πλὴν καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ θὰ ἀπαιτηθῇ ὅπως ἡ νομοθετικὴ καὶ διοικητικὴ ἐξουσία μεριμνήσῃ διὰ τὴν σὺν τῷ χρόνῳ ἐπαύξειν τῆς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου διὰ πᾶσαν βλάβην ἀπότομον πράξεως ἢ παραλείψεως ὀφειλομένης ἀνεργείας τῶν κρατικῶν ὀργανῶν, τοῦτο δὲ χάριν τῆς μείζονος προστασίας τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου καὶ τῆς ἐπαύξεως τοῦ αἰσθημάτων τῆς εὐθύνης τῶν δημοσίων ὀργανῶν ἐναντί τῆς κοινωνίας - ὡς τοῦτο ἀρμόζει εἰς πᾶσαν σύνομον ἐννοημένην πολιτείαν.

Οὐσιαστικαὶ ἐπίσης διατάξεις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος εἶναι αἱ ρυθμιζοῦσαι τὰ ζητήματα τοῦ τόκου καὶ τοῦ ἀνατοκισμοῦ ἐν

ταῖς ἀστικαῖς καὶ ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς ἐν γένει ὡς καὶ εἰδικῶς ἐπὶ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ ὑπὸ εὐρείαν ἐννοίαν εἰς τὴν περιλαμβάνονται καὶ οἱ λεγόμενοι τρεχούμενοι ἢ ἄνοικτοὶ λογαριασμοί.

Ἀκροτελευτήριον ἄρθρον τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁρίζει τὴν ἀναρξὴν τῆς ἰσχύος τοῦτου τὴν 1^η Ἰουλίου 1941, συμπέπουσαν πρὸς τὴν ἀναρξὴν τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Δεκεμβρίου 1940.

Εὐλαχὴς τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος
ὕπνης

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΛΥΣ ΤΑΜΗΛΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2783. 1941

Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ὑμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπερὶ εἰσαγῆν καὶ διατάσσειν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ
ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1

Ἀπὸ τῆς ἀναρξῆς τῆς ἰσχύος (εἰς α γ ω γ ῆ ς) τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διατάξεις νόμων ἢ γενικῶν ἢ τοπικῶν ἐθίμων αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ τοῦ παρόντος νόμου ἢ ἀναγομέναι εἰς θέματα ρυθμιζόμενα ὑπὸ τούτων.

Ἄρθρον 2

Διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δὲν ἐπηρεάζεται ἡ ἰσχύς διατάξεων ἀστικοῦ δικαίου ἢ ἰδιωτικοῦ διεθνούς δικαίου στηριζομένων εἰς διεθνεῖς συμβάσεις, ὡς καὶ διατάξεις περὶ δικαιοστασιῶν ἢ ἐνοικιστασιῶν.

Ἄρθρον 3

Καθ' ὅς περιπτώσεις ἐν τῇ ἰσχυρῇ νομοθεσίᾳ γίνεται παραπομπὴ εἰς διατάξεις καταργουμένας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμόζονται ἀντὶ τῶν καταργηθεισῶν αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 4

Καθ' ὅς περιπτώσεις αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ γεγονότων ἢ σχέσεων, δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς τοιαύτης ἐφαρμογῆς τὰ τελεσιδικίως ἢ διὰ συμβιβασμοῦ λυθέντα.

Ἄρθρον 5

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εἰδικώτερον :

1) Τὸ Διάταγμα τῆς 23ης Φεβρουαρίου/7ης Μαρτίου 1835 «περὶ πολιτικοῦ νόμου».

2) Ὁ Ἰόνιος Ἀστικὸς Κώδιξ καὶ οἱ τροποποιούντες αὐτὸν νόμοι.

3) Ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ τῆς Κρήτης καὶ οἱ τροποποιούντες αὐτὸν νόμοι.

4) Τὰ άρθρα 8 καὶ 9 τοῦ ἐν Κρήτῃ ἱσχύοντος ὑπὸ ἀριθ. 10 νόμου τῆς 26ης Μαΐου 1899 περὶ εἰσαγωγῆς δικαστικῆς νομοθεσίας.

5) Αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἱσχύοντι διατάξεις τῆς ἐν Κρήτῃ «Δικονομίας ἐπὶ οἰκογενειακῶν καὶ κληρονομικῶν δικαίων τῶν ἐν Κρήτῃ Χριστιανῶν κλπ.» τῆς 16 Ἀπριλίου 1880.

6) Ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ τῆς Σάρου καὶ οἱ τροποποιήσαντες αὐτὸν νόμοι.

7) Τὰ άρθρα 1 ἕως 13 καὶ 91 ἕως 94 τοῦ νόμου ΤΖΑ' τῆς 29 Ὀκτωβρίου/15 Νοεμβρίου 1856.

8) Τὰ άρθρα 2 ἕως 3 τοῦ νόμου 147 τῆς 5 Ἰανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 1914 (περὶ τῆς ἐν ταῖς προσχετωμέναις χώραις ἐφαρμοστέας νομοθεσίας κλπ.).

*Ἀρθρον 6

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 147 τῆς 5 Ἰανουαρίου 1914 ὡς πρὸς τοὺς ἑλληνας ἱσραηλίτας ὡς ἰσχυρὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἱσραηλιτῶν δικαιοδοσίᾳ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἢ δικαστηρίων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν προβλέπεται τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Ν. 2456 τῆς 27 Ἰουλίου/2 Αὐγούστου 1920 (περὶ ἱσραηλιτικῶν κοινοτήτων), ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, τῶν ἑλλήνων ἱσραηλιτῶν διατεμένων ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ κοινῶς δικαίου. Ἀλλ' αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκχωρεῖς δίκαι ἐνώπιον τῶν ἱσραηλιτικῶν θρησκευτικῶν ἀρχῶν ἢ δικαστηρίων ἐπὶ ὑποθέσεων τῶν κατὰργουμένων διατάξεων συνεχίζονται ἐνώπιον αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς κατὰργουμένας διατάξεις ταύτας.

*Ἀρθρον 7

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος:

- 1) Τὰ ἄρθρα 27, 28, 81 ἕως 88, 410, 411 καὶ 1088 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

- 2) Τὸ ἄρθρον 2 ἐξ. 4 καὶ 5 ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3222 τῆς 28 Αὐγούστου 1924 (περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 686 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας).

- 3) Τὰ ἄρθρα 27, 28, 86 ἕως 93 καὶ 550 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

*Ἀρθρον 8

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ ἄρθρον 100 τοῦ Ἑμπορικῶς Νόμου.

*Ἀρθρον 9

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἱσχύοντι εἰδικαὶ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς περιορισμὸς τῆς παρ' ἄλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων κτήσεως ἢ ἀκινήσεως ἀστικῶν δικαιωμάτων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Καταργεῖται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος ΧΠΑ' τῆς 10/12 Αὐγούστου 1861 (περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν γαλλικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἐν Ἑλλάδι), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2ΚΑ' τῆς 13/17 Μαρτίου 1881.

*Ἀρθρον 10

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος 292 τῆς 27/29 Σεπτεμβρίου 1914 (περὶ ἀρχειάς).

Ὁ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου τούτου διωριζόμενος κηδεμὼν θεωρεῖται ὡς ἐπίτροπος ἀπόντος καὶ ἱσχύουσιν ὡς

πρὸς αὐτὸν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1701 ἕως 1704 τοῦ Κώδικος.

*Ἀρθρον 11

Ἡ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀρξαμένη διαδικασία περὶ κηρύξεως ἀρχειάς συνεχίζεται καὶ παρατείνεται κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος.

Τὸ τεκμήριον τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Κώδικος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἀποδιώσεων. Αὗται διέπονται ὡς πρὸς τούτο ὑπὸ τοῦ μέχρι τούδε δικαίου.

*Ἀρθρον 12

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὰ ἄρθρα 1 ἕως 11, 24 ἕως 28, 31, 34 ἕως 38 τοῦ νόμου 281 τῆς 21/25 Ἰουνίου 1914 (περὶ σωματείων) ὡς καὶ οἱ τροποποιήσαντες τὰς διατάξεις ταύτας νόμοι. Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ εἰδικοί νόμοι καὶ διατάξεις περὶ παντὸς εἶδους ἐπαγγελματικῶν καὶ ἀλληλοβοηθητικῶν σωματείων, ὡς ἐπίσης νόμοι ἢ διατάξεις περὶ εἰδικῶν νομικῶν προσώπων καὶ ἰδίᾳ συνεταιρισμῶν καὶ ἐπιμελητηρίων. Διατηρεῖται ὁμοίως ἐν ἰσχύϊ ὁ Ἀναγκ. Νόμος 2189 τοῦ 1940 (περὶ σωματείων τῶν εἰδικῶς ἀναγνωρισμένων ὡς εὐλανθρωπικῶν κλπ.).

*Ἀρθρον 13

Τὰ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος νομίμως συνεστηκότα νομικὰ πρόσωπα ἐξαιρουμένων ὑποστάντων, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἰκανότητά καὶ τὴν διοίκησιν ἢ λειτουργίαν ἱσχύουσιν ἐπ' αὐτῶν αἱ περὶ τούτου διατάξεις τοῦ Κώδικος.

*Ἀρθρον 14

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ νόμοι περὶ πνευματικῆς ιδιοκτησίας καὶ συγγραμμῶν δικαιωμάτων ἐπὶ θεατρικῶν ἔργων ὡς καὶ περὶ δικαιωμάτων εὐρεσιτεχνίας.

*Ἀρθρον 15

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ὑφιστάμενοι εἰδικοὶ νόμοι περὶ ἀπαγορεύσεως ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, ὡς καὶ περὶ κυρώσεως ἢ ρυθμίσεως ἀνωμόλων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων.

*Ἀρθρον 16

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ κατὰρτισθεισῶν δικαιοπραξιῶν.

*Ἀρθρον 17

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ νόμοι ΓΥΑΓ' τῆς 27/30 Νοεμβρίου 1909 (περὶ βραχυπροθέτων παραγραφῶν), ΓΧΞ' τῆς 24/26 Μαρτίου 1910 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων τοῦ ἱσχύοντος δικαίου) καὶ ΓΘΜΓ' τῆς 2/2 Δεκεμβρίου 1911 (περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου τῆς διατοῆς παραγραφῆς τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου ΓΥΑΓ' τοῦ ἔτους 1909 περὶ βραχυπροθέτων παραγραφῶν) ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀστικοῦ δικαίου περὶ παραγραφῆς ὑφισταμένη κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ κώδικος. Διατηροῦνται ὁμοίως ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ παραγραφῆς ἀφορῶσαι εἰδικῶς τὸ δὲ

μίστον ή άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δια τὰ ἑποίκα ἔχει ἐπεκταθῆ ή ἐφαρμογή τῶν περὶ παραγραφῆς διατάξεων τῶν ἀρροφῶν τὸ δημόσιον.

Ἄρθρον 18

Αἱ περὶ παραγραφῆς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ γεγεννημένων μὲν ἀλλὰ μήπω κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ παραγραφαισῶν ἀξιώσεων. Ἡ ἐναρξίς ὅμως, ή ἀναστολή καὶ ή διακοπή τῆς παραγραφῆς κρίνεται ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος χρόνον κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δικαίον.

Ἐὰν ὁ χρόνος τῆς παραγραφῆς τοῦ Κώδικος εἶναι βραχύτερος ἀπὸ τὸν τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος ὑπολογίζεται ὁ βραχύτερος, ἀρχεται δὲ ἀπὸ ταύτης. Ἐν ἡ περιπτώσει ὅμως ὁ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου χρόνος παραγραφῆς συμπληροῦται ἐνωρίτερον τοῦ ἐν τῷ Κώδικι ὁριζομένου βραχυτέρου, ή παραγραφὴ συμπληροῦται ὅμα τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

Ἄρθρον 19

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 281 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ γεγονότων καὶ σχέσεων.

Ἄρθρον 20

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ νόμοι περὶ ὀφειλῶν ή πληρωμῶν εἰς ξένον νόμισμα ή συνάλλαγμα καὶ ἐν γένει οἱ νόμοι σκοποῦντες τὴν προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἄρθρον 21

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος:

1) Ὁ νόμος 23Ε' τῆς 22/25 Μαΐου 1882 «περὶ τόκου ὑπερμερίας», ὡς ἐτροποποιήθη.

2) Τὰ νομοθετικά διατάγματα τῆς 4/9 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ τῆς 11/17 Αὐγούστου 1926 περὶ τόκου, ἐπικυρωθέντα ὑπὸ τοῦ νόμου 3849 τῆς 4/6 Φεβρουαρίου 1929, ὡς καὶ τὸ ἀρθρον 2 τοῦ νόμου τούτου.

3) Ὁ νόμος 5108 τῆς 10 Ἰανουαρίου / 16 Ἰουλίου 1931 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ νομίσματος καὶ συμβατικοῦ τόκου διατάξεων».

Ἄρθρον 22

Καταργεῖται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Ν. ΓΩΛΖ' τῆς 23/25 Ἰουλίου 1911 «περὶ συμβατικοῦ τόκου, τοκογλυφίας κλπ.», τὸ δὲ ἀρθρον 3 αὐτοῦ ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ὅσῳκις ὁ περὶ τοκογλυφίας ή αἰσχροκερδείας ἰσχυρισμὸς δὲν ἀποδεικνύεται ἐγγράφως ή δι' ὅρκου, ἐπαγομένου ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀποδείξεως, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν ἰσχυρισμὸν τούτον εἰς ἰδιαιτέραν συζήτησιν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 729 ἐδ. γ' τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ περὶ τοκογλυφίας ή αἰσχροκερδείας ἰσχυρισμοῦ ἐπιτρέπεται καὶ μάρτυρες».

Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, ὡς ἐπικυρωθήσαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἄρθρον 23

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ περὶ ἀγροτικῶν χρεῶν νόμος 677 τοῦ 1937 καὶ εἰ-

δικῶς τὸ ἀρθρον 14 αὐτοῦ περὶ ποσοστοῦ τοῦ τόκου, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ή ἡρμηνεύθη ἀσθεντικῶς.

Ἄρθρον 24

Ἐνοχὰ ἐξ οἰουδήποτε λόγου, τῶν ὁποίων τὰ παραγωγικὰ γεγονότα συνετελέσθησαν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, διέπονται καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν γένεσιν, τὸ περιεχόμενον, τὴν ἔκτασιν, τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα, τὴν ὑπερμερίαν τοῦ ὀφειλέτου ή τοῦ δανειστοῦ, τὸ δικαίωμα ὑπονοχώρησεως, τὴν ἐπὶ τῆς συμβάσεως ἐπίδρασιν τῆς ἀπροόπτου μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν, τὴν ἀδυναμίαν τῆς παραχῆς καὶ τὸ πταίσμα ὡς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα.

Ἡ διάταξις αὕτη ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐνοχῶν ἐκ δικαιοπραξίας ὑπὸ ἀναβλητικὴν αἴρεσιν ή προθεσμίαν πληρουμένην μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 25

Γεγονότα ἀποσβεστικά τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῳ ἐνοχῶν, ἐὰν συνετελέσθησαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Κώδικος, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτου. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν ἐκχώρησιν τοιούτων ἐνοχῶν ή ἀναδοχὴν χρέους ἐκ τοιούτων ἐνοχῶν.

Ἀποσβεστικὸς λόγος τῆς ἐνοχῆς εἰδικῶς ἐν τῇ δικαιοπραξίᾳ ὁριζόμενος διέπεται ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου καὶ ἂν ἐπὶ τὰ γεγονότα αὐτοῦ συνετελέσθησαν ὑπὸ τὸ νέον δικαίον.

Ἄρθρον 26

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 409 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ καταρτισθέντων συμβάσεων.

Ἄρθρον 27

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διατάξεις νεωτέρων εἰδικῶν νόμων ἀπαγορεύουσαι ή περιορίζουσαι ή κατ' ἐξάίρεσιν ἐπιτρέπουσαι τὴν ἐκχώρησιν ἀπαιτήσεων, περιλαμβανομένων καὶ τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων, συντάξεων, μερισμάτων ή παντὸς εἶδους βοηθημάτων δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ή ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 28

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 464 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐκχωρήσεων.

Ἄρθρον 29

Καθ' ὅς περιπτώσεις ἐν τῇ ἰσχυρῇ νομοθεσίᾳ ή ἐν δικαιοπραξίαις ἀπαντᾷ ὁ ὅρος συνενοχή ή ἀλληλέγγυος ἐνοχή, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος νοεῖται εἰς τὰς ὑπὸ τούτου διεπιμένους ἐννόμους σχέσεις ή εἰς ὁλόκληρον ἐνοχὴν τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 30

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Κώδικος διεπιμένους ἐννόμους σχέσεις, τὸ ἀρθρον 867 ἐδ. 5 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 31

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ή διάταξις τοῦ ἀρθρου 45 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

"Άρθρον 32

Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διατάξεις νεωτέρων εἰδικῶν νόμων ἀπαγορεύονται ἢ περιορίζονται τὰς θωροάς.

"Άρθρον 33

Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος νεώτεροι εἰδικοί νόμοι καθορίζοντες ἴδιον τύπον, ἢ ἰδίους ὅρους καὶ περιορισμούς τῆς πωλήσεως ὀρισμένων εἰδῶν.

"Άρθρον 34

Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διατάξεις νεωτέρων εἰδικῶν νόμων περὶ μισθώσεως πραγμάτων ὀρισμένης κατηγορίας ἢ πρὸς ὀρισμένην χρῆσιν.

"Άρθρον 35

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος :

- 1) Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 941 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθροῦ 1034 αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς ταῦτα.

- 2) Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἀρθροῦ 381 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ ἔτους 1880, ὡς καὶ τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 781 τῆς Κρητικῆς Πολιτ. Δικονομίας ἐφ' ὅσον ἀναφέρεται εἰς αὐτό.

"Άρθρον 36

Ἡ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος σιωπηρὰ ἀνανέωσις προϋφισταμένης μισθώσεως πράγματος ἢ ἐργασίας ὡς καὶ ἡ οὕτω χωροῦσα ἀνακρίσθωσις διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος.

"Άρθρον 37

Ἐπὶ μισθώσεως πράγματος ἀκινήτου συνομολογηθείσης πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ἐκποίησις τοῦ μισθοῦ ἢ ἐπιβάρυνσις δι' ἐμπραγμάτου δικαιοῦματος διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 614 ἕως 617 τοῦ Κώδικος, διατηρουμένων τῶν περαιτέρω ἐκ τοῦ μέχρι τούδε δικαίου δικαιομάτων τοῦ μισθωτοῦ.

"Άρθρον 38

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος πάντες οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα περὶ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας, περὶ τῆς καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν, ὑπηρετῶν, τεχνιτῶν, περὶ τῆς πληρωμῆς ἢ κρατήσεων τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων αὐτῶν, περὶ ὥρων καὶ χρονικῶν ὁρίων ἐργασίας, περὶ κυριακῆς ἀναπαύσεως, περὶ ἐργατικῶν ἀτυχημάτων, περὶ ἀσφαλείας καὶ ὑγιεινῆς τῶν ἐργαζομένων, περὶ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως, ἢ ἄλλοι εἰδικοί νόμοι ἀφορῶντες εἰς τὴν σύμβασιν ἐργασίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 588, 610, 660 ἕως 664, 670 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου συνομολογηθεῖσων συμβάσεων ἐργασίας.

"Άρθρον 39

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ὑφιστάμεναι διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων, λιμενικῶν, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

"Άρθρον 40

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ νόμοι 3505 τῆς 24 Ἀπριλίου/2 Μαΐου 1928, 4487 τῆς 5/10 Μαρτίου 1930 καὶ 5717 τῆς 21/29 Σεπτεμβρίου 1932 περὶ μεσιτῶν, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὡς καὶ αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ χρηματιστηριακῆς μεσιτείας καὶ ὁ νόμος 5227 τῆς 26 Ἰουλίου/26 Αὐγούστου 1931 «περὶ μεσαζόντων».

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 707 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου συνομολογηθεῖσων συμβάσεων μεσιτείας.

"Άρθρον 41

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὰ ἀρθρα 15, 16, 19 ἕως 24 καὶ 69 ἕως 75 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου/13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν», κατὰ τὰ λοιπὰ διατηρουμένου τούτου ἐν ἰσχύϊ.

Καταργεῖται τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου / 7 Μαΐου 1923 περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων περὶ ἐταιριῶν, ὡς τούτου μεταρρυθμίσθη διὰ τοῦ Ἀναγκ. Ν. 2612 τοῦ 1940.

Ἡ ἰσχὺς τῶν περὶ ἀνωνύμων μετοχῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀνωνύμων ἐταιριῶν οὐδαμῶς ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος.

"Άρθρον 42

Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 766 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου συσταθεισῶν ἐταιριῶν.

"Άρθρον 43

Ἐπὶ κοινωνίας κατ' ἰδανικὰ μέρη, ὑφισταμένης κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος.

"Άρθρον 44

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὰ ἀρθρα 1 ἕως 4 τοῦ νόμου 5205 τῆς 23/28 Ἰουλίου 1931 περὶ εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων».

"Άρθρον 45

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 894 ἕως 896, 898 καὶ 900 ἐδ. α' αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀνωνύμων χρεωγράφων ἐκδοθέντων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τούτου. Ἡ παραγραφή ὅμως τῶν ἐκ τούτων χρεωγράφων ἀξιώσεων διέπεται ὑπὸ τοῦ μέχρι τούδε δικαίου.

"Άρθρον 46

Ἡ ἐν τῷ ἀρθρῷ 895 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διαδικασία θέλει κανονισθῇ δι' εἰδικοῦ νόμου.

"Άρθρον 47

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος νεώτεροι εἰδικοί νόμοι ἢ διατάξεις καθιερούσαι εὐθύνην πρὸς ἀποζημιώσιν ἔνεκα πράξεως ἢ παραλείψεως, ἢ κανονίζουσαι ἴδιον τρόπον ἢ ἰδίους ὅρους πρὸς ἀποζημιώσιν.

"Άρθρον 48

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1699 τῆς 24 Δεκεμβρίου 1918/

12 Ιανουαρίου 1919 «περί ικανοποιήσεως του άδικηθέντος κλπ.» ως προς τας μετά την είσαγωγήν τούτου πραττομένους κολλασίμους πράξεις.

Άρθρον 49

Καταργείται διά της είσαγωγής του Αστικού Κώδικος ο νόμος «περί διακρίσεως κτημάτων» της 21 Ιουνίου 1910 (Ιουλίου 1837, ως και ο νόμος 1339 της 18/28 Απριλίου 1918 «περί εύρέσεως απολωλότων».

Άρθρον 50

Η κατά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος ύφιστάμενη νομή ή οίονοι νομή ή κατοχή διέπεται έφεξής, έσον άφορξ εις τά μετέπειτα έννομα άποτελέσματα ή την προσβολήν και προστασίαν της νομής ή οίονοι νομής ή κατοχής, υπό των διατάξεων του Κώδικος.

Άρθρον 51

Η πρό της είσαγωγής του Αστικού Κώδικος έπελθούσα κτήσις κυριότητος ή άλλου έμπραγματου δικαιώματος κρίνεται κατά τδ δίκαιον ύπερ ίσχυεν έν τφ χρόνφ έλαχον χώραν τδ προς κτήσιν αύτών πραγματικά γεγονότα.

Άρθρον 52

Διατηρούνται έν ίσχύι και μετά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος οι κατά την είσαγωγήν τούτου ύφιστάμενοι νεώτεροι ειδικοί νόμοι οι άφορδντες εις τόν τρόπον μεταβιβάσεως της κυριότητος ώφισμένης κατηγορίας κινήτων.

Άρθρον 53

Διατηρούνται έν ίσχύι και μετά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος οι κατά την είσαγωγήν τούτου ύφιστάμενοι ειδικοί νόμοι περί διοικήσεως και προστασίας έν γένει των δημοσίων ή έκκλησιαστικών και μοναστηριακών κτημάτων.

Άρθρον 54

Διατηρείται έν ίσχύι και μετά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος ο νόμος 3741 της 4/9 Ιανουαρίου 1929 «περί της ιδιοκτησίας κατ' όρόφους».

Άρθρον 55

Τδ κατά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος ύφιστάμενον δικαίωμα κυριότητος διέπεται έφεξής, έσον άφορξ εις την έκτασιν, τδ περιεχόμενον, τδ μεταβιβάστων, την προστασίαν και την άπόσβεσιν αύτου υπό των διατάξεων του Κώδικος. Τδ αυτό ίσχύει και περί της κυριότητος επί όρόφου ή διαμερίσματος αύτου.

Άρθρον 56

Διατηρούνται έν ίσχύι και μετά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος οι κατά την είσαγωγήν τούτου ύφιστάμενοι νόμοι περί ίαματικών υδάτων, περί μεταλλείων, έρυχείων και λατομείων, οι περί αναγκαστικής άπαλλοτριώσεως νόμοι ως και οι έξ ειδικών νόμων ή διατάξεων ύφιστάμενοι περιορισμοί της κυριότητος. Δέν έπηρεάζεται έπίσης ή ίσχύς διατάξεων άστικού δικαίου περιλαμβανομένων εις τόν νόμον περί σχεδίου πόλεων και κομρών, εις τόν γενικόν οικοδομικόν κανονισμόν, εις την άγροτικήν και δατικήν νομοθεσίαν, εις την νομοθεσίαν περί διανομής γαιών και άποκαταστάσεως άκτημένων ή άγροτών ή κτηνοτρόφων.

Καταργείται διά της είσαγωγής του Κώδικος τδ άρθρον 1 του Ν. Διατάγματος της 17/20 Ιουλίου 1923 «περί έκμεταλλεύσεως της δυνάμεως των ρεόντων υδάτων».

Άρθρον 57

Τά κατά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος ύφιστάμενα έμπράγματα δικαιώματα επί άλλοτρίου πράγματος ή δικαιώματος διατηρούνται και έφεξής, διέπονται δέ ως προς την έκτασιν, τδ περιεχόμενον, τδ μεταβιβάστων, την προστασίαν και την άπόσβεσιν αύτών υπό του μέχρι τούδε δικαίου. Άλλ' αι ύφιστάμεναι πραγματικά δουλείαι επί ακινήτων διέπονται, από της είσαγωγής του Κώδικος, υπό των διατάξεων τούτου.

Άρθρον 58

Τδ κατά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος ύφιστάμενον έμπράγματον δικαίωμα έμφυτεύσεως επί άλλοτρίου έδάφους διατηρείται και έφεξής, έξαιρουμένη δέ διεπόμενον υπό του μέχρι τούδε δικαίου ή των μέχρι τούδε ύπαρχουσών ειδικών περί αύτου διατάξεων.

Άρθρον 59

Έμπράγματα δικαιώματα έπιφανείας ή χωριστής κυριότητος ύφιστάμενα κατά την είσαγωγήν του Αστικού Κώδικος επί φυτείας ή δένδρων ή οικοδομής έν άλλοτρίφ έδάφει, διατηρούνται και έφεξής, έξαιρουμένη δέ διεπόμενα υπό του μέχρι τούδε δικαίου ή των μέχρι τούδε ύπαρχουσών ειδικών περί αύτών διατάξεων.

Άρθρον 60

Έφ' έσον κατά τας περιπτώσεις των δύο προηγούμενων άρθρων έξ ειδικών νόμων δέν παρέχεται ή δέν παρέχεται πλέον δικαίωμα έξαγοράς εις τόν κύριον του έδάφους ή εις τόν δικαιούχον της χωριστής κυριότητος ή του έμπραγματου δικαιώματος επί του έδάφους, έκάτερον των μερών τούτων δικαιούται από της είσαγωγής του Αστικού Κώδικος νά ζητήσει την έξαγοράν των του έτέρου δικαιωμάτων επί καταβολή της αξίας αύτών έν τφ χρόνφ της έξαγοράς. Η έξαγορά χαρακτηρίζεται ως δημοσία ανάγκη.

Έπί πλειόνων έξ άδιαιρέτου δικαιούχων ή περί έξαγοράς αίτησις δύναται, άρνούμενων των λοιπών, νά υπεβληθ ή και ύφ' ένός έξ αύτών, έφ' έσον ούτος προσφέρει εις την καταβολήν του όλου τιμήματος της έξαγοράς. Έν τή περιπτώσει ταύτη ή έξαγορά αναγνωρίζεται διά της άποφάσεως ως χωρήσασα ύπερ όλων των δικαιούχων έξ άδιαιρέτου. Ο καταβαλών δικαιούται νά άπαιτήσ η παρὰ των λοιπών την άναλογίαν έκ του τιμήματος και των έξόδων έντόκως από της καταβολής, έχων έκ του νόμου τίτλον προς έγγραφήν υποθήκης επί παντός ακινήτου των ύπερχέων.

Άρθρον 61

Η κατά τδ προηγούμενον άρθρον αίτησις έξαγοράς δικάζεται όριστικώς υπό του προέδρου των πρωτοδικών της τοποθεσίας του ακινήτου, έστις, κρίνων έκ των ένόντων κατά την διαδικασίαν των άρθρ. 634 έπ. Πολ. Δικ. και δυνάμενος νά διατάξη και πραγματοποιήσούν η, αποφασίζε, αν επί αίτησεως άμφοτέρων θά προτιμηθ ή έν τή έξαγορά ο κύριος του έδάφους ή ο δικαιούχος της φυτείας, των δένδρων ή της οικοδομής, ως έπίσης και περί του τιμήματος της έξαγοράς. Έφεσις κατά των άποφάσεων τούτων άνεξαρτήτως πασού δύναται νά γίνη ένόπιον του προέδρου των έφετών της τοποθεσίας του ακινήτου έντός δέκα πέντε ήμερών από της κοινο-

ποιήσεως. Ὁ πρόεδρος ἐφετῶν δικάζει κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, δυνάμενος νὰ ἐξετάσῃ καὶ νέους μάρτυρας.

*Ἀρθρον 62

Ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν διὰ τῆς προσδιορίζουσας τὸ τίμημα ἀποφάσεως τάσσει προθεσμίαν καταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ θανείων οὐχὶ μεγαλύτεραν τῶν ἑξὶ μηνῶν, ἥτις ἀρχεῖται ἀφ' ἧς ἡ προσδιορίζουσα τὸ τίμημα ἀπόφασις καταστῇ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τελεσίδικος.

Κατατεθέντος ἐμπροσθέντος τοῦ τιμήματος ἐκδίδει ὁ πρόεδρος ἀπόφασιν δεχομένην τὴν αἴτησιν ἐξαγορᾶς καὶ ἐπιδικάζουσαν τὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ἐξαγοράζοντος ἐπὶ τῇ ἐδάφους καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ φυτείας ἢ δένδρων ἢ οἰκοδομῆς. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεξαρτήτως ποσοῦ ὑπόκειται εἰς ἐφεσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου ἐφετῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἐντὸς τριάντον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Ὁ πρόεδρος ἐφετῶν δικάζει κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Ἡ ἐπιδικάζομένη κυριότης ἀποκτάται ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως καταστάσεως τελεσιδικίου, τὰ δὲ τυγὼν ἐπὶ τοῦ ἐξαγοράζομένου δικαιώματος ὑφιστάμενα ἐμπράγματα δικαιώματα τρίτων, πλὴν τῆς ὑποθήκης, διατηροῦνται. Ἡ τυγὼν ὑφισταμένη ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐξαγοράζομένου δικαιώματος ἀποσβέννεται μετατροπὴν εἰς προσωπικὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος. Ὑποθήκη δὲ ὑφισταμένη ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐξαγοράζοντος διατηρεῖται ἰσχύουσα ἐφεξῆς ἐπὶ τοῦ ὅλου νέου ἐνιαίου ἀκινήτου.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ προέδρου ἐφετῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ παρόντος καὶ τοῦ προηγούμενου ἄρθρου εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ὑπόκειται τακτικὸν ἢ ἑκτακτὸν.

*Ἀρθρον 63

Μὴ κατατεθέντος ἐμπροσθέντος τοῦ τιμήματος ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἀποβάλλει τὴν ἰσχὴν αὐτῆς. Νέα αἴτησις ἐξαγορᾶς ἐκ μέρους τοῦ μὴ καταθέσαντος τὸ τίμημα ἢ τῶν κληρονόμων του δύναται νὰ ὑποβληθῇ μόνον μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας καταθέσεως τοῦ τιμήματος. Διαρκούντος τοῦ χρόνου τούτου τὸ ἕτερον μέρος δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαγορὰν κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἐκχευμένη ἡ αἴτησις τούτου, δὲν εἰσάγεται ἡ νέα περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησις τοῦ πρώτου.

*Ἀρθρον 64

Αἱ περὶ χρησικτησίας τῆς κυριότητος ἢ τῶν δουλειῶν διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ προαχθέντος καὶ μήπω κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦτου συμπληρωθεῖσης χρησικτησίας. Ἡ ἐναρξὶς ὅμως, ἀναστολὴ καὶ διακοπὴ τῆς χρησικτησίας κρίνεται, ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος χρόνον, κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον.

*Ἀρθρον 65

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ὁ χρόνος τῆς χρησικτησίας τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εἶναι βραχυτέρος ἀπὸ τὸν τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου, ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος ὑπολογίζεται ὁ βραχυτέρος, ἀρχεῖται δὲ ἀπὸ ταύτης. Ἐν ἡ περιπτώσει ὅμως ὁ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου χρόνος χρησικτησίας συμπληροῦται ἐνωρίτερον τοῦ ἐν τῷ Κώδικι ὀριζομένου βραχυτέρου, ἡ χρησικτησία συμπληροῦται ἅμα τῇ παρελεύσει τοῦ χρόνου τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

*Ἀρθρον 66.

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος ΤΥ' τῆς 29 Ὀκτωβρίου/6 Νοεμβρίου 1836 «περὶ μεταγραφῆς τῆς κυριότητος τῶν ἀκινήτων καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ αὐτῶν πραγματικῶν δικαιωμάτων», ὡς ἐτροποποιήθη, ὡς καὶ ὁ νόμος τῆς 11/12 Ἀγούστου 1836 «περὶ τῶν ὑποθηκῶν», ὡς ἐτροποποιήθη. Διατηροῦνται ὅμως ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφεξῆς τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τούτων ὑφιστάμενα διατάγματα ὡς ἐκτελεστικά τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς ταύτας, δύναται δὲ τὰ διατάγματα ταῦτα νὰ τροποποιῶνται ἢ συμπληρῶνται διὰ διαταγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος.

Διατηροῦνται ἐπίσης ἐν ἰσχύϊ νόμοι καὶ διατάγματα ἀφορῶντα εἰς τὴν σύστασιν βιβλίων μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν, ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διεύθυνσιν μεταγραφοφυλακείων ἢ ὑποθηκοφυλακείων, ὡς καὶ ὁ νόμος 2431 τῆς 29 Ἰουνίου/13 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἀνασώσεως τῶν βιβλίων ὑποθηκῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων», ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος.

*Ἀρθρον 67

Ἐν Κρήτῃ καὶ Σάμῳ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς ἐκτελεστικὰ τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τούτου τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς περὶ μεταγραφῆς καὶ ὑποθηκῶν ἐγγωρίου νομοθεσίας ὑφιστάμενα διατάγματα, ὡς καὶ ὑφιστάμενοι νόμοι ἢ διατάγματα ἀφορῶντες εἰς τὴν σύστασιν βιβλίων μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν, ὡς καὶ τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν καὶ διεύθυνσιν μεταγραφοφυλακείων ἢ ὑποθηκοφυλακείων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος. Τὰ διατάγματα ταῦτα δύναται νὰ τροποποιῶνται ἢ συμπληρῶνται διὰ διαταγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος.

*Ἀρθρον 68

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος εἰδικοί νόμοι ἢ εἰδικοί διατάξεις περὶ ὑποθήκης ἢ περὶ γενικοῦ ἢ εἰδικῶν τίτλων ὑποθήκης καὶ ἱδίᾳ ὁ νόμος 4112 τῆς 20 Μαρτίου/1 Ἀπριλίου 1929 «περὶ συστάσεως ὑποθήκης ἐπὶ μηχανικῶν ἢ ἄλλων ἐγκαταστάσεων», ὁ νόμος 3743 τῆς 4/9 Ἰανουαρίου 1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις» καὶ ὁ νόμος 4031 τῆς 2/5 Μαρτίου 1929 «περὶ τῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν παραχωρουμένων ὑποθηκῶν ἐπὶ ἀκινήτων ἐν Περαιχώρα, Λουτρακίῳ καὶ Μπισίοις».

*Ἀρθρον 69

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ ἄρθρον 956 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 373 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τοῦ ἔτους 1880, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰ ἄρθρα 1294 καὶ 1295 τοῦ Κώδικος.

*Ἀρθρον 70

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος τῆς 1)6 Δεκεμβρίου 1836 «περὶ ἐνεχύρου», ὡς ἐτροποποιήθη. Διατηροῦνται ὅμως ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφεξῆς εἰδικοί νόμοι ἢ διατάξεις περὶ ἐνεχύρου καὶ ἱδίᾳ περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου, περὶ ἐνεχύρου καπνοῦ, περὶ ἐνεχυροδανειστη-

ρίων και περί ένεχυρογράφων του περί Γενικών Αποθηκών νόμου ΒΥΠΗ' της 13 Απριλίου 1896.

*Άρθρον 71

Δι' ιδιαιτέρου νόμου θα καθορισθώσι τὰ τοῦ εἰδικοῦ δημοσίου βιβλίου, περί οὗ προβλέπει τὸ ἄρθρον 1214 τοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 72.

Ἡ διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου γνωστοποιήσις, περί ἧς προέβλεπε τὸ ἄρθρον 1369 § 2 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, γίνεται εἰς τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Βόλου, Χανίων καὶ Καλαμῶν ὡς καὶ ἄλλας πόλεις διὰ βασιλικῶν διατάγματος ὁρισθησάμενας.

*Άρθρον 73.

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 2450 τῆς 24 Ἰουλίου/12 Αυγούστου 1920 «περί μέτρων πρὸς περιστολὴν τῆς λήπρας» καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 651 τῆς 25/27 Απριλίου 1937 «περί καταπολεμήσεως τοῦ τραχώματος καὶ τῆς κληρονομικῆς συζυγίας».

*Άρθρον 74

Οἱ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τελεσθέντες γάμοι κρίνονται ὡς πρὸς τὸ κῆρος αὐτῶν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀκυρώσεως κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον.

*Άρθρον 75

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος ΧΨΣΤ' τῆς 15/23 Ὀκτωβρίου 1861 «περί μικτῶν γάμων».

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Κώδικος ὑπὸ ἐσέως τῆς ρωμικῆς καθολικῆς ἐκκλησίας τελεσθέντες μικτοὶ γάμοι ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐξεδόθη περί ἀκυρότητος αὐτῶν ἀμετάκλητος ἀπόφασις, θεωροῦνται ἔγκυροι.

*Άρθρον 76

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ ἐκ τοῦ γάμου προσωπικαὶ σχέσεις τῶν συζύγων κρίνονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦτου τελεσθέντες γάμους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 77

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος :

- 1) Ὁ νόμος 1840 τῆς 18/27 Απριλίου 1918 «περί ἐκποιήσεως τῶν προικῶν ἀκινήτων κλπ.», ὡς καὶ ὁ νόμος 6345 τῆς 15/18 Ὀκτωβρίου 1934 περί συμπληρώσεως αὐτοῦ.

- 2) Ὁ νόμος 3237 τῆς 8/10 Δεκεμβρίου 1924 «περί τῆς δικηδικήσεως διατετιμημένων προικῶν ἀκινήτων μετὰ τὴν λύσιν τοῦ γάμου».

*Άρθρον 78

Ἐπὶ γάμου τελεσθέντος πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων καὶ τὰ τῆς προικὸς κρίνονται κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον. Ἀλλ' ἡ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος συνιστωμένη προῖξ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦτου.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1399 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ γάμου τελεσθέντος πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦτου.

*Άρθρον 79

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οἱ λόγοι τοῦ διαζυγίου καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ κρίνονται καὶ ὡς πρὸς

τοὺς πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος τελεσθέντες γάμους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦτου.

*Άρθρον 80

Ἐκκρεμαῖς δίκαια περί διαζυγίου, περί ὧν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δὲν ἐξεδόθη ἀμετάκλητος ἀπόφασις, κρίνονται ὡς πρὸς μὲν τοὺς λόγους τοῦ διαζυγίου κατὰ τὸ ἐν τῷ χρόνῳ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ἰσχύον δίκαιον, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαζυγίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος.

Αἱ ἐν Κρήτῃ ἐκκρεμαῖς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος δίκαια περί διαζυγίων ἐξακολουθοῦσι μέχρι τέλους διαπόμεναι ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε αὐτόθι ἰσχύοντος δικαίου καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν καὶ τὴν ἀρμοδιότητα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἐν Κρήτῃ ἐκκρεμαῖς περί διαζυγίου δίκας, δι' ἃς ἐξεδόθη μὲν ἀπόφασις τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου ἀλλ' ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον περαιτέρω διαδικασία ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου. Τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τοῦ διαζυγίου κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 81

Διὰ γεγονότα λαβόντα χώραν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ ἀποτελοῦντα λόγον διαζυγίου κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ δύναται νὰ ζητηθῇ διαζύγιον. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1441, 1443, 1446 τοῦ Κώδικος συνυπολογίζεται καὶ ὁ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦτου διαζυγίων χρόνος, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1445 δὲν ἀπαιτεῖται ἡ παρέλευσις ἑτοῦς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κηρυξάτης τὴν ἀφάνειαν ἀποφάσεως.

*Άρθρον 82

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος 2228 τῆς 24 Ἰουνίου/2 Ἰουλίου 1920 «περί διαζυγίου» καὶ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 53 ἕως 59 τοῦ ἐν Κρήτῃ νόμου 276 τῆς 20 Δεκεμβρίου 1900 «περί καταστατικοῦ νόμου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας».

*Άρθρον 83

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ συγγένεια κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἐν τῇ ἰσχυούτῃ νομοθεσίᾳ πρὸς τὴν συγγένειαν συνδέονται ὀρισμένοι συνέπειαι, ἐφαρμόζονται αἱ περί συγγενείας διατάξεις τοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 84

Ἡ γνησιότης τοῦ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος γεννηθέντος τέκνου κρίνεται κατὰ τὸ δίκαιον ἕως ἰσχύει ἐν τῷ χρόνῳ τοῦτο ἐγεννήθη.

*Άρθρον 85

Ἐπὶ τέκνων γεννηθέντων πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὰ τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, ὡς καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος. Τοῦτο ἰδίᾳ ἰσχύει ὡς πρὸς τὴν ἀμοιβδαίαν ὑποχρέωσιν διατροφῆς, τὴν συναίνεσιν τοῦ γονέως πρὸς γάμον ἢ υἱοθεσίαν τοῦ τέκνου, τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ γονέως πρὸς προίκισιν τῆς θυγατρὸς, ἐφ' ὅσον ὁ γάμος αὐτῆς τελεῖται μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος, τὴν πατρικὴν διοίκησιν καὶ ἐπικαρπίαν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ τέκνου καὶ ἂν εἴη ἡ περιουσία ἀπεκτῆθη πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 86

Ἐὰν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἔχη ἐκδοθῇ ἀμετάκλητος ἀπόφασις περί διαζυγίου, τὰ τῆς ἐπιμελείας τῶν κοινῶν τέκνων τῶν διαζευγμένων διέπονται ὑπὸ τοῦ μέ-

χει τοῦδε δικαίου. Ἡ διάταξις ὅμως τοῦ ἄρθρου 1524 τοῦ Κώδικος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης.

Ἄρθρον 87

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 14/17 Ἰουλίου 1926 «περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων».

Τὰ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος γεννηθέντα ἐξωγάμα τέκνα διέπονται ὡς πρὸς τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὴν μητέρα καὶ τὸν γεννήτορα καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἀναγνώρισεως τῆς πατρότητος καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐξωγάμων τέκνων ἡ σχέσις τῆς μητρὸς πρὸς τὸν γεννήτορα κρίνεται ὁμοίως ἐκ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

Ἄρθρον 88

Ἡ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος γενομένη ἀναγνώρισις ἢ νομιμοποίησις τέκνου καὶ υἱοθεσίᾳ διέπονται ὡς πρὸς τὸ κύρος αὐτῶν καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου.

Ἡ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος δικαστικὴ νομιμοποίησις τέκνου κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1564 δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει διαθήκης ἢ δημοσίου ἐγγράφου προγενεστέρων τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 89

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος ΧΠΘ' τῆς 17/23 Αὐγούστου 1861 «περὶ ἀνηλικών, ἐπιτροπείας, χειραφεσίας καὶ κηδεμονίας αὐτῶν», ὡς ἐτροποποιήθη.

Ἄρθρον 90

Ἡ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὑφισταμένη ἐπιτροπεία, κηδεμονία καὶ δικαστικὴ ἀντίληψις διέπονται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος καὶ διεξάγονται κατὰ ταύτας. Ὁ ὑπάρχων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἐπίτροπος, παρἐπίτροπος καὶ σύμβουλος ἢ ὁ κηδεμὼν ἢ ὁ ἀντιλήπτωρ διατηρεῖ τὴν ἰδιότητα ταύτην.

Ἄρθρον 91

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸ θρον 23 ἀριθ. 6 καὶ 7, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 25 καὶ 26 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου ΓΛΜΔ' τῆς 2 Δεκεμβρίου 1911/5 Ἰανουαρίου 1912 «περὶ φυγοδικίας».

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος αἱ περὶ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ διατάξεις τοῦ νόμου ΨΜΒ' τοῦ 1862.

Ἄρθρον 92

Αἱ σχέσεις τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον ὁ κληρονόμος ἀπεβίωσε πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, κρίνονται καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε δίκαιον. Ἀλλ' αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος περὶ κηδεμόνος σχολαζούσης κληρονομίας καὶ περὶ ἐκτελεστῶν διαθήκης ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτῆς ἀποβιώσεων, οἱ δὲ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ ὑφιστάμενοι κηδεμόνες ἢ ἐκτελεσταὶ συνεχίζουσι τὸ λειτούργημα αὐτῶν.

Ἄρθρον 93

Καταργοῦνται καὶ ὡς πρὸς τὸ παρελθὸν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τούτου ἰσχύουσαι ἐκ τοῦ βυζαντινορωμαϊκοῦ δικαίου ἰδιωτικαὶ ποιναὶ καὶ περιουσιακαὶ ἀπώλειαι καὶ στερήσεις ἐκ τῆς δευτερογενεῖας ἢ τῆς παραβάσεως τοῦ πενήμιου ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ἐντεθεὲν ἀνικανότητες καὶ περιορισμοὶ πρὸς κτῆσιν ἢ διάθεσιν. Περιουσιακαὶ ὅμως ἀπώλειαι, αἵτινες κατὰ τὴν εἰ-

αγωγὴν τοῦ Κώδικος εἶχον ἤδη ἐπέλθει ἐνεκα τῆς συνάψεως δευτέρου γάμου ἢ τῆς παραβάσεως τοῦ πενήμιου ἐνιαυτοῦ, δὲν ἀναιροῦνται.

Ἄρθρον 94

Ἡ πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος σύνταξις ἢ ἀνάκλησις διατάξεως τελευταίας βουλήσεως διέπεται, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τύπον καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ διαθέτου, ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε δικαίου καὶ ἂν ἔτι οὗτος ἀπεβίωσε μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 95

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1923 § 2 καὶ 2009 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταπιστεύματος ἢ κληροδοτήματος διαταχθέντος ὑπὸ διαθέτου ἀποθανόντος πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος. Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν παραμένουσιν ἰσχυρὰ τὰ καταπιστεύματα ἢ κληροδοτήματα ὑπὲρ κοινοφελούς σκοποῦ ἢ ὑπὲρ προσώπων, ἅτινα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἔχουσι γεννηθῆ καὶ εἶναι ἐν ζῳῇ.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1929, 1930 καὶ 2010 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ οἰκογενειακοῦ καταπιστεύματος ἢ κληροδοτήματος διαταχθέντος ὑπὸ διαθέτου ἀποθανόντος πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος. Πέραν τῶν ἐν ταῖς ἄρθροις τούτοις προσώπων τῆς οἰκογενείας παραμένει ἰσχυρὸν τὸ τοιοῦτο καταπίστευμα ἢ κληροδοτήμα μέχρι τῶν ἐν τῇ Νεορᾷ 159 κερ. 3 τοῦ Ἰουστινιανοῦ περιλαμβανομένων, μόνον ἐφ' ὅσον τοιαῦτα πρόσωπα κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἔχουσι γεννηθῆ καὶ εἶναι ἐν ζῳῇ.

Ἄρθρον 96

Καταργεῖται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ Ν. ΓΨΠ' τῆς 14/18 Μαΐου 1911 «περὶ διαθηκῶν», τὰ δὲ ἐκδοθέντα εἰς ἐκτέλεσιν τούτου διατάγματα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐφεξῆς ὡς ἐκτελεστικά τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τοῦ Κώδικος ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς ταύτας; δυνάμενα νὰ τροποποιηθῶσιν ἢ συμπληρωθῶσι διὰ διαταγμάτων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος.

Καταργεῖται ἐπίσης διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ Ν. 2310 τῆς 26 Ἰουνίου/3 Ἰουλίου 1920 «περὶ τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆς», ὁ Ν. 2230 τῆς 24/29 Ἰουνίου 1920 «περὶ καταργήσεως τοῦ Φαλκιδίου νόμου κλπ.» καὶ οἱ τροποποιούντες ἢ ἐρμηνεύοντες τούτον νόμοι.

Ἄρθρον 97

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς πρὸς τὰς μετὰ ταύτην ἀποβιώσεις τὸ ἄρθρον 358 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὡς καὶ ἡ ἐν ἄρθρῳ 281 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναγραφομένη κληρονομικὴ ἀνικανότης τοῦ ἐνόχου γονέως.

Ἄρθρον 98

Καταργοῦνται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς πρὸς τὰς μετὰ ταύτην ἀποβιώσεις τὰ ἄρθρα 553 ἐδ. 5, 560, 582 ἐδ. 5, 756 ἐδ. 3, 791 ἐδ. 5, 817 ἐδ. 2 καὶ 1074 ἕως 1079 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἄρθρα 475 ἐδ. 5, 479, 817 ἕως 820 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 99

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου ὑφιστάμεναι διατάξεις περὶ κληρονομίας κληρικῶν καὶ μοναχῶν.

*Άρθρον 100

Καταργείται διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ νόμος 1337 τῆς 20 Ἀπριλίου/13 Σεπτεμβρίου 1918 «περὶ τοῦ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους κλπ.» καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Β. Δ. τῆς 7/19 Σεπτεμβρίου 1918.

*Άρθρον 101

Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ Ἀ. Νόμος 2039 τῆς 19)24 Ὀκτωβρίου 1939 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διοικήσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος καὶ ὑπὲρ κοινοφελῶν σκοπῶν καταλειπομένων κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν».

*Άρθρον 102

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος αἱ κατ' αὐτὴν υφιστάμεναι εἰδικαὶ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἀναγόμεναι εἰς τὴν ὕλην τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 103

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἄρχεται μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

*Άρθρον 104

Ἐνεκα πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων τοῦ δημοσίου ἀναγκασμένων εἰς ἐννόμους σχέσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἢ περὶ τῆς ἰδιωτικῆς αὐτοῦ περιουσίας, τὸ δημόσιον εὐθύνεται κατὰ τὰς ἐπὶ νομικῶν προσώπων διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

*Άρθρον 105

Ἐνεκα παρανόμων πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὀργάνων τοῦ δημοσίου κατὰ τὴν ἐνστάσιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς δημοσίας ἐξουσίας, τὸ δημόσιον ἐνέχεται εἰς ἀπόζημίωσιν, ἐκτὸς ἂν ἡ πρᾶξις ἢ ἡ παραλείψις ἐγένετο κατὰ παράβασιν διατάξεως κειμένης χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Μετὰ τοῦ δημοσίου ἐνέχεται εἰς δλόκληρον καὶ τὸ ὑπαίτιον πρόσωπον, ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν εἰδικῶν διατάξεων.

*Άρθρον 106

Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν δήμων, κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἔνεκα πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὀργάνων.

*Άρθρον 107

Οἱ διοικοῦντες σωματεῖα δεόν νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες. Ἐπὶ σωματείου, εἰς δ' ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀναγκαίως μετέχουσι καὶ ἄλλοδαποὶ, δύναται διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ὑποκειμένου εἰς ἀνάκλησιν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συμμετοχὴ ἄλλοδαπῶν εἰς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτοῦ κατ' ἴσον ἀριθμὸν πρὸς τοὺς ἡμεδαποὺς.

*Άρθρον 108

Ἐπὶ ἀλληλοδοθητικῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν σωματείων τὸ μέλος δύναται πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς του νὰ ἐνάγεται ὑπὸ τοῦ σωματείου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου Γ3(ΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1911)3 Ἰανουαρίου 1912 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν διαφορῶν κλπ.».

τοῦ σωματείου ἐν τῇ διαδικασίᾳ ταύτῃ ἐπέχοντος θέσιν ἐργάτου. Κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν ἐνάγεται τὸ αὐτὸ σωματεῖον ὑπὸ τοῦ μέλους ἔνεκεν ἀξιώσεως αὐτοῦ περὶ χρηματικῆς ἢ ἄλλης παροχῆς τοῦ σωματείου ἐπέχοντος θέσιν ἐργοδότη.

*Άρθρον 109.

Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὀρίζεται ἐκάστοτε τὸ ποσοστὸν τοῦ νεμίμου ἢ ἐξ ὑπερμερείας ὀφειλομένου τόκου. Δι' ὁμοίου διατάγματος δύναται νὰ ὀρίζεται ἐκάστοτε κατ' ἀνώτατον ὅρον τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐκ δικαιοπραξίας ὀφειλομένου τόκου. Ἐπὶ ὀφειλῆς ἐκ δικαιοπραξίας ὁ δι' αὐτῆς συναμολογηθεὶς-θεμιτὸς τόκος ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ὑπερμερίαν, ἐὰν εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἐκ ταύτης τόκου.

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ εἰδικαὶ διατάξεις κανονίζουσαι ἄλλως τὸ ποσοστὸν ἢ τὴν ἀναξίαν τοῦ τόκου ὡς πρὸς τὰς ὀφειλὰς ἢ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ δημοσίου τῶν δήμων, τῶν κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

*Άρθρον 110

Πιστωτικὰ καταστήματα, ἅτινα χορηγοῦσι δάνεια διὰ καφαλαίων ποριζομένων ἐξ ἐντόκων ὁμολογιακῶν δανείων, ἐπιτρέπεται νὰ συναμολογῶσιν ἐκ τῶν προτέρων ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν χορηγούμενα δάνεια ὅτι οἱ τόκοι μετὰ ἐξαμηνον καθυστέρησιν καθίστανται αὐτοδικαίως τοκοφόροι.

*Άρθρον 111

Οἱ ἔμποροι κατ' ἀλλήλων δικαιοῦνται, ἔνεκεν ἀπαιτήσεως ἐξ ἐμπορικῆς αἰτίας δι' ἀμφοτέρους, νὰ ἀπαιτήσῃσι τόκον ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ χρέος κατέστη ἀπαιτητὸν. Ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν δύναται νὰ ἀπαιτηθῶσι καὶ τόκοι τόκων. Ἐπὶ ἀπαιτήσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου, δι' ὀφειλομένους τόκους τοῦλάχιστον ἐνὸς ἐξαμήνου δύναται νὰ συμφωνηθῶσιν ἢ ἀπαιτηθῶσι δι' ἀγωγῆς τόκοι.

*Άρθρον 112

Ὑφισταμένου ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ μεταξὺ προσώπων, ἐξ ὧν τὸ ἐν τοῦλάχιστον εἶναι ἔμπορος, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ λογαριασμός αὗτος ἐκλείσθη, τὸ καταλοιπὸν τρέφει αὐτοδικαίως τόκον καὶ ἂν ἔτι ὁ λογαριασμός περιέχῃ κονδύλια ἐκ τόκου ὀφειλομένου ἐπὶ διάστημα μικρότερον τοῦ ἔτους.

Ὁ ἀλληλόχρεος λογαριασμός κλείεται περιοδικῶς κατ' ἑκαστον ἐξαμηνον, ἐκτὸς ἂν συμφωνηθῇ ἄλλως, ἀλλ' οὕχ' καὶ κατὰ διαστήματα μικρότερα τοῦ τριμήνου. Ἐκότερον τῶν μερῶν δύναται κατὰ πάντα χρόνον διὰ καταγγελίας νὰ θεωρητῇ ὀριστικῶς κλεισθέντα τὸν λογαριασμόν, ὅποτε ὁ δικαιούχος τοῦ καταλοίπου δικαιούται εἰς ἄμεσον ἀπαιτήσιν τοῦτου.

*Άρθρον 113

Ἐπὶ ἀγρομεθώσεως πρὸς καλλιέργειαν καπνοῦ ἢ διάρκειαν τῆς μισθώσεως δύναται νὰ συμφωνηθῇ καὶ διὰ μίαν καπνοκαλλιέργητικὴν περίοδον.

*Άρθρον 114

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου Γ3Ν' τῆς 4)5 Δεκεμβρίου 1911 «περὶ τῆς ἐκ τῶν αὐτοκινήτων εὐθύνης» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων ἐπεκτείνεται κατ' ὅταν τὸ Κράτος.

*Άρθρον 115

Τὰ ἄρθρα 653 καὶ 659 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἐξῆς :

«Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως τοῦ ἀνδρὸς ἢ γυνῆ, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 1432 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἀναλαμβάνει: 1) Τὴν διαχείρισιν καὶ κυριότητα τῶν κατὰ

τὸ ἄρθρον 1412 § 1 καὶ 1413 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος παρὰ τῷ ἀνδρὶ εὐρισκομένων εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινητῶν περιγραφομένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ ἐναλλαγῆς προσερχομένων, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίως χρονολογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῆ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός. 2) Τὴν διαχείρισιν τῶν εἰς προίκαν ἐπιδοθέντων καὶ παρὰ τῷ ἀνδρὶ εὐρισκομένων εἴτε ἀκινήτων εἴτε κινητῶν περιγραφομένων ἐν τῷ προικοσυμφώνῳ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 1414 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ κυριότης δὲν μετεβιβάσθῃ εἰς τὸν ἄνδρα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξ ἐναλλαγῆς προσερχομένων ἐὰν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου βεβαίως χρονολογίας ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς γυναικὸς εἰς ἐναλλαγὴν δοθὲν δὲν εἶχεν ἀποκτηθῆ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός.

Ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1396 § 2 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, πᾶσα ἄλλη περιουσία τῆς γυναικὸς τεκμαίρεται ὑπὲρ τῆς ὁμάδος τῶν δανειστικῶν ὡς κτηθεῖσα διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός καὶ ὡς ἀνήκουσα εἰς αὐτόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου φέροντος βεβαίαν πρὸς τῆς ὑπόπτου περιόδου χρονολογίαν ὅτι ἡ περιουσία αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν γυναῖκα ἀποκτηθεῖσα οὐχὶ διὰ χρημάτων τοῦ ἀνδρός ἢ ἐκ δωρεᾶς τούτου πρὸς αὐτήν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος κηρυσσόμενων πτωχεύσεων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ γάμος τελεῖται μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτου.

* Ἀρθρον 116

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 2430 τῆς 29 Ἰουνίου) 14 Ἰουλίου 1920 «περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων» συντασσομένη ληξιαρχικὴ πράξις θανάτου, ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῇ ὀριζομένων στοιχείων, δέον νὰ περιέχῃ κατ' ὄνομα καὶ ἡλικίαν τὰ τυχὸν ὀρφανὰ ἀνήλικα τέκνα, ἅτινα ἀπέφηκεν ὁ ἀποθανών.

* Ἀρθρον 117

Ἐπὶ χρηματικῆς καταθέσεως εἰς κοινὸν λογαριασμὸν τοῦ Ν. 5638 τῆς 31 Αὐγούστου) 7 Σεπτεμβρίου 1932 «περὶ καταθέσεως εἰς κοινὸν λογαριασμὸν» ἡ κατάθεσις, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς συνετελέσθη, δωρεὰ, κρίνεται ὡς πρὸς τὸ δίκαιον τῆς νομίμου μοίρας ὡς δωρεὰ προκειμένου περὶ κληρονομίας καταθέτου ἀποδιούντος μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

* Ἀρθρον 118

Τὸ δημόσιον θεωρεῖται πάντοτε κληρονόμος ἐξ ἀπογραφῆς μὴ ὑποχρεούμενον εἰς δήλωσιν περὶ τούτου ἢ σύνταξιν ἀπογραφῆς, οὐδὲ ὑποκείμενον εἰς ἐκπτώσιν ἀπὸ τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπογραφῆς.

Τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1868 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος βεβαίωσιν αἰτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν ἄρθρων 8 ἕως 24, 26, 27, 30 ἕως 34 καὶ 140 ἕως 141 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2039 τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1939.

Διὰ βασιλικὸν διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν κανονισθῶσιν αἱ τῆς διοικητικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν κηδεμόνων σχολαζουσῶν κληρονόμων, αἱ λεπτομέρειαι τῆς διαχειρίσεως καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τῆς ἀντιμισθίας τῶν κηδεμόνων τούτων.

* Ἀρθρον 119

Περιουσία τασσόμενη ὑπὲρ κοινωφελούς σκοποῦ διὰ δωρεᾶς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἢ διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως τοῦ μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀποδιώσαντος ἀποκτᾶ νομικὴν προσωπικότητα ὡς αὐ-

τοτελὲς ἱδρυμα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039) 1939, μόνον διὰ βασιλικὸν διατάγματος καὶ κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοιοῦτου διατάγματος ἡ ἐκκαθάρισις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

* Ἀρθρον 120

Ὡς δικαστήριον τῆς κληρονομίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος λαμβάνεται τὸ πρωτοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας τοῦ κληρονουμένου, μὴ ἀποδεικνυμένης δὲ κατοικίας, τῆς τελευταίας αὐτοῦ διαμονῆς, μὴ ἀποδεικνυμένης δὲ οὐδὲ ταύτης ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, τὸ δικαστήριον τῆς πρωτεύουσας τοῦ Κράτους.

* Ἀρθρον 121

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 42, 46, 79, 105, 111, 1352, 1417, 1504, 1508, 1511, 1512, 1515, 1524, 1550, 1560, 1564, 1576, 1591 § 2, 1592, 1594, 1595, 1600 § 2, 1614, 1628, 1629 § 2, 1630, 1633, 1636, 1639, 1641, 1647, 1648, 1653, 1655, 1663, 1664, 1671, 1672, 1678, 1682 § 2, 1697, 1708 § 2, 1865, 1866, 1868, 1908, 1913, 1917 § 2, 1919, 1920, 1956, 1965, 2021, 2024, 2027, 2028, 2031 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ κατὰ τὰς περιπτώσεις διορισμοῦ ἢ παύσεως ἐπιτρόπου ἢ παρεπιτρόπου ἢ ἀπαγορεύσεως, τηρεῖται ἡ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ ὀριζομένη διαδικασία ἐπ' ἀναφορᾷ.

Ἐπὶ χωρισμοῦ προίκας διατηρεῖται ἡ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος κρατούσα διαδικασία.

Ἐπὶ διαζυγίου διατηρεῖται ἐπίσης ἡ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος κρατούσα διαδικασία.

Ἐν Κρήτῃ ἐφαρμόζεται ἐπὶ διαζυγίου ἡ συνήθης διαδικασία τῆς αὐτοῦ Πολιτικῆς Δικονομίας. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπισκόπου πρὸς ἀπέπειραν διαλλαγῆς, ἐφαρμόζεται καὶ ἐν Κρήτῃ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1923.

* Ἀρθρον 122

Τὸ ἄρθρον 193 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 189 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας διὰ τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἀρχομένας προθεσμίας ἀντικαθίσταται ἐκάτερον οὕτω :

«Αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἢ παρὰ τοῦ δικαστηρίου καθωρισμέναι ἢ παρὰ τῶν διαδίκων συμπρωνημέναι προθεσμιαί ἀρχόνται τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως ἢ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν συνέζη τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἀρετηρίαν τῆς προθεσμίας γεγονός, λογίζονται δὲ μόνον ὑπὲρ τοῦ κοινοποιούντος διαδίκου καὶ οὐχὶ κατ' αὐτοῦ, πλὴν ἐποὶ εἰδικῶς ὀρίζεται τὸ ἐναντίον».

* Ἀρθρον 123

Τὸ ἄρθρον 194 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 190 τῆς Κρητικῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, διὰ τὰς μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Κώδικος ἀποδιώσεις, ἀντικαθίσταται ἐκάτερον οὕτω :

«Ἐὰν διὰ δικῶς τις ἀποθάνῃ διαρκούσης τῆς προθεσμίας οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἔχουσι νέαν προθεσμίαν, ἀπαιτεῖται δὲ νέα κοινοποίησις πρὸς τοὺτους ἐὰν ἡ προθεσμία ἀρχεταὶ διὰ κοινοποιήσεως δικηγόρου. Ἡ νέα προθεσμία ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἀποδοχῆς τῆς κληρονομίας ἢ τῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἀποποίησην αὐτῆς προθεσμίας».

"Αρθρον 124

Τὸ ἄρθρον 906 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ὁ πλειστηριασμὸς τελειοῦται διὰ τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὑπερθεματιστὴς δεσμεύεται μέχρι κρείσσονος προσφορᾶς ἢ μέχρι ματαιώσεως τῆς κατακυρώσεως. Ὁ ὀφειλέτης μέχρι τῆς κατακυρώσεως δικαιούται νὰ ἐξαγοράσῃ τὰ μετεγγυημένα πράγματα πληρώνων τὸ ὀφειλόμενον καὶ τὰ ἐξόδα τῆς ἐκτελέσεως, δυνάμενος δὲ νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τοῦτο χρήματα δι' ἐνεχυρίσεως τῶν αὐτῶν πραγμάτων».

"Αρθρον 125

Τὸ ἄρθρον 1087 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται οὕτω : «Διὰ συμφωνίας πάντων τῶν κοινωνῶν δύναται νὰ γίνῃ ἐξώδικος διανομὴ τῆς κοινῆς περιουσίας ἢ τοῦ κοινῶς ἀντικειμένου. Ἐπὶ ἀνιχνύων ἢ περιορισμένης ἱκανότητος πρὸς δικαιοπραξίαν, ἀπαιτεῖται πρὸς τοιαύτην διανομὴν ἢ τήρησιν τῶν νομίμων διατυπώσεων».

"Αρθρον 126

Οἱ ἄλλοδαποὶ ὑπάρχοντες εἰς πᾶν δικαιοδοσίαν τῶν ἡμεδαπῶν δικαστηρίων δυνάμενοι νὰ ἐναγάζωσιν ἢ νὰ ἐναχθῶσιν ὥς καὶ οἱ ἡμεδαποὶ κατὰ τὰς περὶ θωσιδικιῶν κειμένης διατάξεις.

"Αρθρον 127

Ὁ ἔχων ἔννομον συμφέρον πρὸς δικαστικὴν ἀναγνώρισιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ ὑπάρξεως ἐννόμου τινὸς σχέσεως δύναται

νὰ ἐγείρῃ περὶ τούτου ἀγωγὴν (ἀναγνωριστικὴ ἀγωγὴ) καὶ ἂν ἔτι ἢ ἐκ τοιαύτης ὑφισταμένης ἐννόμου σχέσεως ἀξιώσεις δὲν εἶναι γεγεννημένη.

"Αρθρον ἀκροτελεύτιον

Ἡ ἐσχὲς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1941.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΠΑ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Χ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Σ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1941.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ